

Da Betænkningen angaaende den paa Dagsordenen opførte Sag:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning om Indgaaelse af en Overenskomst med Norge angaaende Østgrønland

mod Forventning endnu ikke er afgivet, skal jeg lade denne Sag udgaa af Dagsordenen. Der er da ikke mere at behandle i dette Møde.

Det næste Møde afholdes i Morgen, Lørdag den 31. Maj, Kl. 1 med Dagsorden:

1) *Eventuelt: Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Adgang for danske Livsforsikringsselskaber til at bidrage til Udredelse af Forsikringssummer til forsikrede i tyske Livsforsikringsselskaber.

2) *Eventuelt: Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Statsanstalten for Livsforsikrings Deltagelse i en Garant- og Hjelpekasse.

Mødet hævet Kl. 1¹⁵.

17de Møde.

Lørdag den 31. Maj Kl. 1.

Formanden: I Skrivelse af Dags Dato meddeler Indenrigsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Eftergivelse af Fattighjælp, ydet før Grundlovsdagen 5. Juni 1924.

Udenfor Dagsordenen har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg har herved den Ære at fremsætte Forslag til Lov om Eftergivelse af Fattighjælp,

ydet før Grundlovsdagen den 5. Juni 1924. Lovforslaget indeholder kun een Paragraf, hvorefter det tillades Kommunalbestyrelserne at eftergive al Fattighjælp, ydet indtil 5. Juni 1924, uanset Bestemmelserne i § 35, 2det Stykke, i den almindelige Fattiglov af 9. April 1891 og uanset Loven af 28. Juni 1920 og Loven af 10. April 1895 om Fattighjælp paa Færøerne. Det, der i disse Love henvises til, er navnlig Bestemmelsen — der er enslydende i den almindelige danske Fattiglov og Fattigloven for Færøerne — om, at Eftergivelse af Fattighjælp kun kan finde Sted, naar den paagældende ikke har modtaget Fattighjælp i Løbet af det sidste Aar. Det ses der altsaa bort fra her.

Begrundelsen for Lovforslagets Fremsettelse er, at der den 5. Juni i Aar er forløbet 75 Aar, siden Grundloven blev givet. Den 5. Juni har siden 1849 været en national Helligdag, paa hvilken det danske Folk i større eller mindre Udstrækning har holdt Fest. Rigsdagen formaar til Trods for, at vi nu staar ved denne 75 Aars Dag, af forskellige Grunde ikke at samles den 5. Juni, og Rigsdagen er ikke i Stand til at arrangere nogen særlig Fest; men Rigsdagen kan overfor de slettest stillede her i Landet tilkendegive sin Interesse og sin Medfølelse. Det er det, Rigsdagen faar Lejlighed til ved Fremsettelsen af dette Lovforslag, som jeg haaber, den høje Rigsdag vil give en velvillig og meget hurtig Behandling og vedtage inden 5. Juni.

Det havde været min Hensigt at fremsætte Forslaget i en noget mere udvidet Form, idet jeg vilde have medtaget en Bestemmelse om, at Kommunalbestyrelserne skulde være bemyndiget til at se bort fra Bestemmelserne i § 2, Nr. 4, i Aldersrenteloven, for saa vidt angaar Fattighjælp, ydet før 5. Juni 1924, og for saa vidt Andragerne i øvrigt opfyldte Lovens Bestemmelser. Men ved en Henvendelse til Rigsdagens fire Partier har det vist sig, at der ikke kunde opnaas almindelig Tilslutning til en saadan Bestemmelse vedrørende Aldersrentenyderne. Det radikale Venstre har ligesom Socialdemokratiet ydet Tilslutning; man kunde medtage ogsaa denne Bestemmelse. Men det konservative Folkeparti har i det hele taget stillet sig afvisende overfor Lovforslaget, og Venstre har tilkendegivet, at Partiet ikke var stemt for at gennemføre andet end, hvad det Lovforslag, som jeg herved fremsætter, indeholder. Jeg beklager, at det ikke har